

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Den Haag
17 februari 2006

Ons kenmerk
WJZ/2006/8327 (2629)

Uw brief van

Onderwerp

Reactie op diverse amendementen op het
wetsvoorstel "onderwijsachterstandenbeleid"
(Kamerstukken II 2005/06, 30 313)

Zoals toegezegd tijdens de behandeling van bovenbedoeld wetsvoorstel op 14 februari jl doe ik u hierbij mijn reactie toekomen op amendement 30, en ga ik ook in op de amendementen 16 en 21 en aan het slot van deze brief nog op 14.

Bij de behandeling van het wetsvoorstel is vanuit uw Kamer duidelijk naar voren gebracht dat er behoefte is aan een bindende voorziening voor het geval geen overeenstemming wordt bereikt in het overleg tussen B&W en de bevoegde gezagsorganen. Ik kan me vinden in het treffen van zo'n voorziening. In amendement 21 wordt voorgesteld de Onderwijsraad als onafhankelijke instantie te laten optreden. In amendement 30 wordt een onafhankelijke geschillencommissie voorgesteld (naar analogie van artikel 22 WPO). Beide invullingen zijn mijns inziens mogelijk.

De vraag is wel op welk moment en door wie die onafhankelijke instantie ingeschakeld kan worden. Op dit punt verschillen de beide amendementen:

1. beide partijen kunnen gedurende het overleg het geschil voorleggen (als in amendement 21) of
2. een bevoegd gezag van een school kan het geschil voorleggen nadat B&W een besluit heeft genomen (als in amendement 16 en 30).

De eerste variant is mijns inziens minder complex en brengt daardoor minder bestuurlijke en administratieve belasting met zich mee. Immers in de tweede variant (amendement 30) moet een besluit eerst genomen worden en vervolgens weer buiten werking worden gesteld. Amendement 30 is complex: voorgenomen besluit, nieuw overleg als geen overeenstemming wordt bereikt, horen van alle partijen voorafgaand aan het nemen van een besluit, inschakelen geschillencommissie onder gelijktijdige opschorting van de uitvoering van het besluit, uitspraak geschillencommissie, nieuw besluit, mogelijkheid bezwaar en beroep op grond van de Algemene wet bestuursrecht. Amendement 21 is eenvoudiger, omdat alle partijen op een gelijkwaardige wijze in de gelegenheid zijn de onafhankelijke instantie in te schakelen, zonder dat eerst een formeel besluit is genomen.

Artikel 22 WPO voorziet in een beroepsmogelijkheid bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Ik geef u in overweging om die beroepsmogelijkheid van artikel 22, zesde lid, WPO ook in de amendering over te nemen. Daarmee ontstaat een gelijke beroepsgang voor openbaar en bijzonder onderwijs. Hierdoor wordt voorkomen dat de deelnemers aan het overleg voor een eventuele juridische (vervolg)procedure een verschillende rechtsgang zouden moeten volgen. Door de gelijkstelling van de uitspraak met een uitspraak in administratief beroep staat bovendien meteen beroep open bij de administratieve rechter en hoeft niet eerst de bezwaarschriftprocedure te worden gevolgd. Dit betekent een versnelling in de procedure.

Overigens merk ik nog op dat de formulering "gericht op het maken van afspraken" in artikel 167a WPO van het wetsvoorstel niet betekent dat de afspraken die worden gemaakt voor alle bevoegde gezagsorganen gelijk moeten zijn. Ook mevrouw Kraneveldt heeft hier op gewezen. De afspraken die in het overleg kunnen worden gemaakt, kunnen immers ook inhouden dat met een bevoegd gezag een andere afspraak wordt gemaakt dan die met de overige bevoegde gezagsorganen en B&W (bijvoorbeeld omdat een beroep wordt gedaan op de vrijheid van (in)richting). Zijn de afspraken eenmaal gemaakt (al dan niet na afronding van een geschillen- of adviesprocedure) dan dienen partijen zich daaraan te houden.

Ten slotte merk ik nog op dat - indien amendement 14 wordt aangenomen - de algemene maatregel van bestuur naar verwachting eind april/begin mei kan worden voorgehangen.

Ik hoop hiermee uw vragen voldoende te hebben beantwoord.

De Minister van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap,

(Maria J.A. van der Hoeven)